RAJEVSKOM U ÄŒAST - Man. Sv. Roman

Autor Ljuba
Friday, 03 September 2010

Rajevskom u Ä•ast 2010 02.09.2010. godine u Gornjem Adrovcu odata je poÅ¡ta Nikolaju NikolajeviÄ•u Rajevskom (pukovnik) u prisustvu amabasadora Rusije Aleksandra VasiljeviÄ•a Kunuzina i brojnih gradjana i delegacija iz Aleksinca, KruÅ¡evca i Srbije.

Zatim je, istog dana u 12 Ä•asova u Manastiru Sv. Roman u Djunisu, u organizaciji druÅ¡tva Srpsko-Ruskog prijateljsva *PRAVOSLAVLJE* i Kulturnog centra KruÅ¡evac, odrÅ¾ana je manifestacija *RAJEVSKOM U ÄŒAST* . Â U prigodnom programu uÄ•eÅ¡Ä‡e su uzeli kruÅ¡evaÄ•ki pesnici i knjiÅ¾evnici LjubiÅ¡a Bata DjidiÄ‡, Ljubodrag ObradoviÄ‡, MiÄ‡a Å½ivano Svetlana Djurdjevi Ä‡, Tomislav SimiÄ‡ i Dr Velibor LazareviÄ‡, kao i uÄ•enice osnovne Å¡kole u Kaoniku Nevena RadosavljeviÄ Kristina RadojkoviÄ‡. Specijalni gosti su bili mladi turisti iz jedne novosadske Å¡kole, koji su posetili manastir Sv. Roman.

Ambasador Rusije (u sredini) - ÐšÐžÐ•Ð£Ð—Ð˜Ð• Ð•Ð»ÐµÐºÑ•Ð°Ð½Ð´Ð´Ð°Ñ€ Ð'Ð°Ñ•Ð¸Ñ™ÐµÐ²Ð¸Ñ‡

ZRIKAVAC

Ko zrikavac ponoÄ‡ni,
leluja misao ko vazduhom strela;
milovaÄ‡e te ljubavnici moÄ‡ni,
samo neÄ‡e klipan kog si volela.

TeÅ¡iÅ¡ se sada
nadom da Ä‡e bolje biti,
a znaÅ¡, zbog istine se propada,
ali istina se ne da skriti.

Lepo je imati velike misli,
Å¾eleti plavo nebo i ptice
i stajati dugo na kiÅ¡i,
krijuÄ‡i suzne oÄ•i i lice.

Ali nije lepo kada glasno,
laÅ¾eÅ¡Â saputnika preostalog
i nudiÅ¡ mu previÅ¡e strasno,
neÅ¡to Å¡to je veÄ‡ nestalo.

Ko zrikavac ponoÄ‡ni
leluja seta obalom tela:
pomrli su svi ljubavnici moÄ‡ni,
umreÄ‡e i klipan kog si volela.

(C) Ljubodrag ObradoviÄ‡

Tomislav SimiÄ‡

Polaganje venca na grob u kome je sahranjeno srce pukovnika Rajevskog

MiÄ‡a Å½ivanoviÄ‡

Velibor LazareviÄ‡

Ljubodrag ObradoviÄ‡

UMESTO REÄŒI

Umesto reÄ•i,
muzika.
Umesto milovanja,
ponor.

Stojim na uglu,
igram na vetru,
lebdim po svetu
svog seÄ‡anja.

Koliko sam
Å¾eleo neÅ¾nost,
koliko sam puta
sa prezirom,
odbacio buduÄ‡nost,
koliko sam
maÅ¡tao o sreÄ‡i?
Â Â Â Â Â Â Â Â Na svetuÂ
Â Â Â Â igraju samo zli.
Â Â Â Â Â Â Â Â Â Zanos je
Â Â Â Â Â bled pokuÅ¡aj
Â Â Â Â Â Â promaÅ¡enih.

U cvetu mladosti,
greÅ¡ke su
senke nad duÅ¡om.
Ja neÄ‡u
da priznam poraz.

Volim muziku,
umesto reÄ•i.
Trag mi zveÄ•i
lepotom.
Korak mi tutnji
tamom.
Svetlo zore,
nadu donosi.
I poraz je
ponekad pobeda.
I slom
buduÄ‡nost donosi.

Umesto reÄ•i
muzika.
Umesto praznih reÄ•i:
spokoj.

(C) Ljubodrag ObradoviÄ‡

Kristina RadojkoviÄ‡ i Nevena RadosavljeviÄ‡

Kristina RadojkoviÄ‡ i Nevena RadosavljeviÄ‡

Kristina RadojkoviÄ‡ i Nevena RadosavljeviÄ‡

Svetlana DjurdjeviÄ‡

Svetlana DjurdjeviÄ‡

Tomislav SimiÄ‡

Tomislav SimiÄ‡

Vladimir TasiÄ‡

Vladimir TasiÄ‡

Manastir Sveti Roman

Ovaj manastir se nalazi na desnoj obali JuÅ¾ne Morave u blizini Ä•unisa.

Nastanak ovog manastira vezuje se za Sv.Romana, uÄ•enika Sv.Ä†irila i Metodija, koji se ovde upokojio, verovatno u 10. veku. Naime poÅ¡to se njegov grob proÄ•uo kao mesto Ä•udesnih isceljenja, nad nad njim podiÅ¾e crkvicu (crkva je posveÄ‡en Blagovestima). Manastir Sveti Roman je jedna od naÅ¡ih najveÄ‡ih svetinja, veoma stara, pominje se u hrisovulji koju je 1020. izdao vizantijski car Vasilije 2-gi.

Ne zna se kad je zapusteo ali ga je obnovio po predanju, sluga kneza Lazara, sluÄ•ajno naiÅ¡avÅ¡i na grob sv. Romana. U narodu postoji predanje da ga je upravnik ergele kneza Lazara koji je "bolovao od noge", kada se s verom poklonio zidinama napuÅ¡tenog manastira ozdravio i zato i obnovio. JoÅ¡ u tursko doba je u manastiru bila Å¡kola i internat za siromaÅ¡nu decu do 1918.godine. Tu crkvu ponovo ruÅ¡e Turci 1448. godine. DanaÅ¡nji izgled crkav aje dobila 1791. godine kada je beg Ä•orÄ‘e Pile uz dozvolu sultana izvrÅ¡io opravku temelja. Radove su izvodili majstori iz Makedonije, o Ä•emu svedoÄ•i zapis na portlu. Knjaz MiloÅ¡ je 1852. godine pomogao gradnju impozantnog zvonika i darivao jedno zvono. Zvonik ima posebnu prostoriju za isceljenje uglavom umobolnih.U svim vaÅ¾nim bitkama 19 veka, igrao je posebnu ulogu, bio bolnica, Å¡tab, pribeÅ¾iÅ¡te, stratiÅ¡te...

O ranijem Å¾ivopisanju nema podataka. Å½ivopis iz 1795. godine saÄ•uvan je u pevnicama i potkupolama. Smatra se da ispod sloja kreÄ•a ima joÅ¡ starijih freski. Novi Å¾ivopis je radjen 1831. godine. Kapela-grobnica Sv. Romana Å¾ivopisana je zalaganjem jeromonaha Nikodima. Po zapisu iz 1860. godine ikonostas je imao tri velike prestone ikone i 12 malih u frizu. PostojeÄ‡i je izraÄ‘en 1925. godine i delo je ruskog slikara Andije Becenka.

Uz juÅ¾ni blok crkve nalazi se kapela Sv. Romana, a u njoj njegove svete moÅ¡ti. U porti je grob manaha Simeona Svetogorca (+1889) koji je godinama ukraÅ¡avao dvoriÅ¡te manastira raznobojnim kamenjem u obiku mozaika. Tu i grob kapetana VuÄ•a Å½ikiÄ‡a koji je 1808. godine poginuo na Deligradu.

Ovde je sahranjeno srce ruskog plemiÄ‡a Nikolaja NikolajeviÄ•a Rajovskog koji je posluÅ¾io kao inspiracija za lik Vronjskog u Ä•uvenom romanu Ana Karenjina ruskog pisca Lava Tolstoja.

Manastir je aktivan, Å¾enski i o njemu brinu monahinje (Igumanija Mitrodora).

Gosti iz Novog Sada

Razgovor sa goÅ¡Ä‡om iz Novog Sada

ZajedniÄ•ka slika sa gostima iz Novog Sada

Na mestu gde je poginuo pukovnik Rajevski u Gornjem Adrovcu podignuta je crkva Sv. Trojica, u narodu poznata kao Å¡arena crkva ili crkvi ljubavi, ruska crkva. Plac za gradnju crkve otkupila srpska kraljica Natalija, a da je izgradnju platila grofica Marija, snaha pukovnika Rajevskog. Veliku je ulogu pri gradnji crkve imao je vladika niÅ¡ki Nikanor RuÅ¾iÄ•iÄ‡. Ovaj sveti hram je izgraÄ‘en i osveÄ‡en 2. septembra 1903. godine. Od puta pa do ulaza u hram istiÄ•u se drvoredi lipa koje su donesene, kako kaÅ¾e joÅ¡ jedna legenda, iz sela Razumovske u Ukrajini, sa nekadaÅ¡njeg imanja grofa Rajevskih. Sveto slovensko drvo, lipa, natkriljuje na ovom mestu, valjda kao nigde drugde, i legendu i stvarnost o ratu 1876. u kojem je bratstvo po oruÅ¾ju Srba i Rusa ovekoveÄ•eno spomenom kakav je ova znamenita crkva.

Crkva Sv. Trojica u Gornjem Adrovcu

O NIKOLAJU NIKOLAJEVUÄŒU RAJEVSKOM

Nikolaj NikolajeviÄ• Rajevski (pukovnik) potiÄ•e iz ugledne porodice. Bio je unuk proslavljenog generala Nikolaja Rajevskog, heroja OtadÅ¾binskog rata 1812. godine, (protiv Napoleona, a njegov legendarni ratniÄ•ki podvig ovekoveÄ•io je Lav Tolstoj u romanu â€žRat i mirâ€œ) po kome je i dobio ime. I njegov otac, koji se takoÄ‘e zvao Nikolaj NikolajeviÄ• (1801â€"1 bio je general-lajtnant. OÅ¾enio se Anom Mihailovnom Borozdinoj (1819â€"1883), za koju se govorilo da je bila lepa, ugledna i obrazovana Å¾ena. Otac mu je umro mlad, ostavivÅ¡i iza sebe dvojicu maloletnih sinova, Nikolaja i Mihaila. Kasnije, Nikolaj i Mihail su zavrÅ¡ili studije na Moskovskom Univerzitetu (fiziÄ•koâ€"matematiÄ•ki fakultet). Nikolaj je joÅ¡ tokom studija pokazivao interesovanje za knjiÅ¾evnost i istoriju slovenskih naroda (teÄ•no je govorio francuski, nemaÄ•ki, engleski, razumeo srpski). Kasnije se mlaÄ‘i Mihailo oÅ¾enio sa devojkom iz ugledne porodice, Marijom Grigorijevnom Gagarin, a stariji Nikolaj se bavio raznim javnim i drÅ¾avnim poslovima.

Posle studija oba brata su bili na sluÅ¾bi u gardijskom husarskom puku. Rajevski kao tridesetogodiÅ¡njak, dobija Ä•in pukovnika, a zatim odlazi u TaÅ¡kent gde uÄ•estvuje u ratnim operacijama (gde je i ranjavan). Nikolaj je, joÅ¡ kao mlad oficir, bio upuÄ‡en u specijalnu misiju na Balkan i u Srbiju.

A prava dragocenost su Ä•etiri pisma pukovnika Rajevskog iz 1867. godine prilikom njegovog prvog dolaska u Srbiju. Prvo pismo od 15. maja po starom (30. maja po novom kalendaru) datirano je iz ÄŒaÄ•ka, dok je potonje od 2/14. juna poslao iz Beograda. Sva je pisao na francuskom jeziku i sva su upuÄ‡ena ministru srpske vojske pukovniku Blaznavcu. Za putovanje u Srbiju i Bosnu u specijalnu misiju odabrao je Rajevskog niko drugi nego ruski car Aleksandar Drugi, a instrukcije dao ministar vojni Miljutin, u Srbiji ga prihvatio srpski ministar Blaznavac.

Devet godina kasnije, drugi dolazak pukovnika Rajevskog je 1876.god. kao dobrovoljac u srpsko-turskom ratu. Sa sobom je doveo priliÄ•an broj ruskih dobrovoljaca (3000-5000). Po dolasku u Beograd iz Odese, prvih dana avgusta meseca 1876. odmah se javlja na moravski front u Å¡tab generala ÄŒernjajeva na Deligradu. ÄŒernjajev je jedno vreme na Rajevskog gledao sa podozrenjem, na Å¡ta se Rajevski nije obazirao. General Mihail GrigoriÄ• ÄŒernjajev ubrzo dodeljuje Rajevskom komandu nad odreÄ‘enim zdruÅ¾enim odredima.

Prvu bitku na tlu Srbije Rajevski je vodio za selo Moravac, dok je najslavnija pobeda na moravskom frontu bila bitka na Å umatovcu, gde su nebrojeni napadi bili od Turaka ali su svi odbijeni. Ipak na moravskom ratiÅ¡tu tih dana izginulo je oko 9 hiljada srpske vojske (kao i bar 31 ruski oficir) i viÅ¡e od 15 hiljada turske vojske.

OdluÄ•ujuÄ‡a bitka za Adrovac bila je i kobna za pukovnika Rajevskog. Turska vojska je zapoÄ•ela napad 20. avgusta (1. septembra po novom) koji je trajao od 8 sati ujutro do kasnih veÄ•ernjih sati. Turci su celo pre podne sa teÅ¡kom artiljerijom napadali srpske poloÅ¾aje. Po poÄ•etku bitke general ÄŒernjajev je odmah izaÅ¡ao sa Å¡tabom na PrÄ‡ilovaÄ•ki vis. U ranim popodnevnim Ä•asovima general ÄŒernjajev Å¡alje odred pukovnika Rajevskog kao podrÅ¡ku u Gornji Adrovac. VeÄ‡ negde oko 17 Ä•asova glasonoÅ¡a donosi vest od komandira baterije poruÄ•nika Å amanoviÄ‡a, generalu ÄŒernjajevu da je pukovnik Rajevski â€žovog Ä•asa poginuo od neprijateljskog puÅ¡Ä•anog zrnaâ€œ. Svega 16 dana bilo je dovoljno da se upiÅ¡e u istoriju Srbije. Njegovo telo sahranjeno je u porti manastira Sv. Romana, a odatle je posle nekoliko dana preneto u Beograd. Petog septembra ispraÄ‡eno je uz velike poÄ•asti za Rusiju, posle opela u sabornoj crkvi kome je prisustvovao kralj Milan. Za vreme opela u Sabornoj crkvi Ä•inodejstvovao je prvi srpski mitropolit Mihailo sa sedamnaestoricom sveÅ¡tenika. Pevao

je i hor prisutne kozaÄ•ke legije.

Ambasador Rusije (u sredini) - ÐšÐžÐ•Ð£Ð— Ð•Ð»ÐµÐºÑ•Ð°Ð½Ð´Ð°Ñ€ Ð'Ð°Ñ•Ð¸Ñ™ÐµÐ²Ð¸Ñ‡